TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. vasario 17 d.*

Byloje C-552/07

dėl *Conseil d'État* (Prancūzija) 2007 m. lapkričio 21 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2007 m. gruodžio 11 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Commune de Sausheim

prieš

Pierre Azelvandre,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta (pranešėja), E. Juhász ir J. Malenovský,

* Proceso kalba: prancūzų.

generalinė advokatė E. Sharpston,
posėdžio sekretorius R. Şereş, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. spalio 14 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Commune de Sausheim*, atstovaujamos advokato D. Le Prado,

— Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir A.-L. During,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos S. Papaioannou, V. Karra ir I. Chalkias,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. Wissels, M. de Mol ir M. de Grave,

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos M. Dowgielewicz ir B. Majczyna,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos C. Zadra ir J.-B. Laignelot,

susipažinęs su 2008 m. gruodžio 22 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1990 m. balandžio 23 d. Tarybos direktyvos 90/220/EEB dėl genetiškai modifikuotų organizmų apgalvoto išleidimo į aplinką (OL L 117, p. 15) 19 straipsnio išaiškinimu.

2 Pagrindinėje byloje ginčijamas 2004 m. priimtas administracinis sprendimas. Pagal 2001 m. kovo 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/18/EB dėl genetiškai modifikuotų organizmų apgalvoto išleidimo į aplinką ir panaikinančios Tarybos direktyvą 90/220 (OL L 106; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba,15 sk., 6 t., p. 77) 34 straipsnio 1 dalies pirmąją pastraipą valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2002 m. spalio 17 d., įgyvendina šią direktyvą. Pagal Direktyvos 2001/18 36 straipsnio 1 dalį Direktyva 90/220 buvo panaikinta tą pačią

dieną. Šiomis aplinkybėmis prašymas priimti prejudicinį sprendimą turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į Direktyvos 2001/18 nuostatas.

3 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp Sausheimo komunos ir P. Azelvandre dėl atsisakymo pastarajam pateikti prefekto raštus ir įdiegimo korteles, susijusias su eksperimentinio genetiškai modifikuotų organizmų (toliau – GMO) apgalvoto išleidimo į aplinką atvejais.

Bendrijos teisė

4 Direktyvos 2001/18 1 straipsnyje nustatyta:

„Remiantis atsargumo principu, šios direktyvos tikslas – derinti valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus bei apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką tada, kai:

— bet kokiais tikslais, išskyrus pateikimo į rinką Bendrijos teritorijoje, į aplinką apgalvotai išleidžiami genetiškai modifikuoti organizmai,

— Bendrijoje į rinką pateikiami genetiškai modifikuoti organizmai kaip atskiri produktai ar esantys kituose produktuose.“

5 Pagal šios direktyvos 2 straipsnio 3 punktą „apgalvotas išleidimas į aplinką“ – GMO arba GMO kombinacijos sąmoningas perkėlimas į aplinką, netaikant jokių specifinių priemonių, kurios ribotų jų sąlytį su gyventojais ir aplinka bei užtikrintų aukštą gyventojų ir aplinkos apsaugos lygį.

6 Tos pačios direktyvos 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse valstybių narių bendrieji įpareigojimai šioje srityje apibrėžiami taip:

„1. Valstybės narės, remdamosi atsargumo principu, užtikrina, kad būtų imamasi visų reikiamų priemonių, siekiant išvengti žmonių sveikatai ir aplinkai neigiamo poveikio, galinčio kilti dėl GMO apgalvoto išleidimo į aplinką ar pateikimo į rinką. GMO gali būti apgalvotai išleisti į aplinką arba pateikti į rinką tik laikantis atitinkamai B arba C dalių nuostatų.

2. Prieš pateikdami pagal B arba C dalį pranešimą visi asmenys įvertina riziką aplinkai. Informacija, kurios gali prireikti aplinkai keliamai rizikai įvertinti, yra nustatyta III priede. <…>“

7 Dėl „standartinės leidimų išdavimo tvarkos“ Direktyvos 2001/18 6 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies a punkte numatyta:

„1. Nepažeidžiant 5 straipsnio, prieš apgalvotai išleisdami į aplinką GMO ar GMO kombinaciją asmenys turi pateikti valstybės narės, kurios teritorijoje bus atliktas toks išleidimas, kompetentingai institucijai pranešimą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame pranešime pateikiami:

a) techniniai dokumentai, kuriuose išdėstoma III priede nurodyta informacija, reikalinga atlikti rizikos aplinkai, kurią gali kelti apgalvotas GMO ar GMO kombinacijos išleidimas į ją, vertinimą <…>“

8 Minėtos direktyvos 9 straipsnyje nustatyta:

„1. Valstybės narės, nepažeisdamos 7 ir 25 straipsnių nuostatų, konsultuojasi su visuomene ir tam tikrais atvejais – su gyventojų grupėmis dėl siūlomo apgalvoto GMO

išleidimo į aplinką. Tuo tikslu valstybės narės nustato šių konsultacijų tvarką, taip pat pakankamą laiko tarpą, kad suteiktų visuomenei ar gyventojų grupėms galimybę pareikšti savo nuomonę.

2. Nepažeidžiant 25 straipsnio nuostatų:

— valstybės narės leidžia visuomenei susipažinti su informacija apie visus jų teritorijoje pagal B dalį atliktus GMO išleidimo į aplinką atvejus,

<…>“.

9 Dėl „pranešimų pateikimo tvarkos“ tos pačios direktyvos 13 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta:

„Pranešime pateikiama:

a) informacija, kurios reikalaujama III ir IV prieduose. Pateikiant šią informaciją atsižvelgiama į GMO kaip atskiro produkto ar esančio kitame produkte naudojimo vietų įvairovę, taip pat pateikiama informacija apie su mokslo tiriamuoju darbu ir technikos plėtra susijusių išleidimų į aplinką rezultatus ir duomenis dėl išleidimo į aplinką poveikio žmonių sveikatai ir aplinkai“. (Pataisytas vertimas)

10 Šios direktyvos 25 straipsnyje numatyta:

„1. Komisija ir kompetentingos institucijos neatskleidžia trečiosioms šalims jokios pagal šią direktyvą gautuose pranešimuose esančios ar pasikeistos konfidencialios informacijos ir gina su gautais duomenimis susijusias intelektinės nuosavybės teises.

2. Pagal šią direktyvą pateiktame pranešime pranešėjas gali nurodyti informaciją, kurios atskleidimas galėtų pakenkti jo konkurencingumui, todėl ji turėtų būti laikoma konfidencialia informacija. Tokiais atvejais būtina pateikti įmanomą patikrinti tokio konfidencialumo pagrindimą.

3. Pasikonsultavusi su pranešėju, kompetentinga institucija nusprendžia, kuri informacija bus laikoma konfidenciali, ir apie savo sprendimus praneša pranešėjui.

4. Jokiu būdu negalima laikyti konfidencialia šios pagal 6, 7, 8, 13, 17, 20 ar 23 straipsnius pateiktos informacijos:

— bendras GMO aprašas, pranešėjo pavadinimas ir adresas, išleidimo į aplinką tikslas, vieta ir tikslinės paskirtys,

— <…>

— rizikos aplinkai įvertinimas.“

11 Tos pačios direktyvos 31 straipsnio, susijusio su keitimusi informacija ir atskaitomybe, 3 dalyje nustatyta:

„Nepažeisdamos šio straipsnio 2 dalies ir IV priedo A dalies 7 punkto:

a) valstybės narės sudaro valstybinius registrus, kuriuose registruoja GMO išleidimo į aplinką pagal B dalį vietas;

b) valstybės narės taip pat sudaro registrus, kuriuose registruoja vietas, kur pagal C dalį auginami GMO, kad, be kita ko, būtų galima vykdyti galimo tokių GMO poveikio aplinkai monitoringą <…> Nepažeidžiant <…> apie minėtas vietas pranešama:

— kompetentingoms institucijoms ir

— visuomenei

tokiu būdu, kuris kompetentingoms institucijoms atrodo tinkamas ir laikantis nacionalinių nuostatų.“

12 Direktyvos 2001/18 III priede nurodyta, kokią informaciją būtina pateikti direktyvos B ir C dalyse, būtent jos 5–24 straipsniuose, nurodytuose pranešimuose.

13 1990 m. birželio 7 d. Tarybos direktyvos 90/313/EEB dėl laisvo prieinamumo prie informacijos apie aplinką (OL L 158; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 15 sk., 1 t., p. 402) 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta, jog:

„Valstybės narės gali numatyti, kad tokios informacijos prašymas gali būti atmetamas, jeigu tai susiję su:

— valstybės institucijų konfidencialaus pobūdžio veikla, tarptautiniais santykiais ir nacionaline gynyba,

— visuomenės saugumu,

<…>

— komercinėmis ar gamybinėmis paslaptimis, įskaitant intelektinę nuosavybę,

<…>

— medžiaga, kurią atskleidus galėtų būti padaryta žala aplinkai, su kuria ta medžiaga susijusi.

<…>“

14 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinančios Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 15 sk., 7 t., p. 375), kuri pagal 10 straipsnio pirmąją pastraipą turi būti įgyvendinta vėliausiai iki 2005 m. vasario 14 d., 4 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos b, e ir h punktuose nustatyta, jog valstybės narės gali numatyti, kad prašymas pateikti informaciją apie aplinką būtų atmestas, jei informacijos paviešinimas neigiamai paveiktų atitinkamai visuomenės saugumą arba krašto apsaugą, intelektinės nuosavybės teises bei aplinkos, su kuria tokia informacija susijusi, apsaugą.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

15 2004 m. balandžio 21 d. laišku P. Azelvandre pateikė prašymą Sausheimo komunos merui pateikti jam su kiekvienu GMO apgalvotu išleidimu komunos teritorijoje susijusį pranešimą visuomenei, įdiegimo kortelę, suteikiančius galimybę nustatyti apsodintą žemės sklypą, ir kartu su šiais dokumentais – prefekto lydraštį. Jis taip pat pateikė prašymus dėl informacinių pranešimų apie kiekvieną 2004 m. atliktą naują išleidimą.

16 Negavęs atsakymo į savo prašymą P. Azelvandre 2004 m. birželio 1 d. laišku kreipėsi į susipažinimo su administraciniais dokumentais komisiją (CADA), prašydamas perduoti dokumentus, nurodytus jo 2004 m. balandžio 21 d. laiške. 2004 m. birželio 24 d. ši komisija priėmė palankią nuomonę dėl pranešimo visuomenei ir prefekto lydraščio pirmojo puslapio pateikimo. Tačiau ji priėmė nepalankią nuomonę dėl įdiegimo kortelės žemės sklypui ir išleidimo į aplinką vietas nurodančio žemėlapio pateikimo, motyvuodama tuo, kad šis pateikimas keltų grėsmę privataus gyvenimo slaptumui ir atitinkamų ūkininkų saugumui. Be to, ši komisija prašymą pateikti informacinius pranešimus apie kiekvieną naują išleidimą pripažino nepriimtinu.

17 Priėmus šią nuomonę 2004 m. gegužės 24 d. ir rugpjūčio 4 d. Sausheimo meras pateikė P. Azelvandre pranešimus visuomenei, susijusius su penkiais GMO išleidimo šios komunos teritorijoje atvejais, ir dviem iš jų skirtus prefekto lydraščius.

18 2004 m. rugsėjo 16 d. P. Azelvandre pateikė ieškinį Strasbūro administraciniam teismui (*tribunal administratif de Strasbourg*), prašydamas, pirma, panaikinti implicitinį

sprendimą, kuriuo Sausheimo meras atmetė jo prašymą pateikti prefekto raštus ir įdiegimo korteles, susijusius su kiekvienu GMO apgalvotu išleidimu šios komunos teritorijoje, ir antra, įpareigoti merą pateikti jam šiuos dokumentus.

19 2005 m. kovo 10 d. Sprendimu Strasbūro administracinis teismas, pirma, panaikino implicitinį sprendimą, kuriuo Sausheimo meras atsisakė pateikti P. Azelvandre prefekto raštus, susijusius su kitais eksperimentiniais GMO išleidimais, ir su penkiais eksperimentiniais išleidimais susijusias įdiegimo korteles, išskyrus asmeninius duomenis, ir, antra, įpareigojo šios komunos merą pateikti minėtus dokumentus P. Azelvandre.

20 2005 m. gegužės 30 d. Sausheimo komuna pateikė apeliacinį skundą Valstybės Tarybai (*Conseil d'État*) dėl šio sprendimo panaikinimo.

21 Valstybės Taryba abejojo dėl visuomenės informavimo įpareigojimų GMO apgalvoto išleidimo į aplinką srityje, be kita ko, kylančių iš Direktyvos 90/220 19 straipsnio, aiškinimo.

22 Šiomis aplinkybėmis Valstybės Taryba nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar „vieta, kurioje bus atliktas genetiškai modifikuotų organizmų išleidimas“ ir kuri pagal <…> Direktyvos 90/220 <…> 19 straipsnį negali būti konfidenciali, reiškia

kadastre įrašytą žemės sklypą, ar didesnę geografinę teritoriją, atitinkančią arba komuną, kurios teritorijoje atliekamas išleidimas, arba dar platesnę teritoriją (kantoną, departamentą)?

2. Darant prielaidą, kad vieta turėtų būti suprantama kaip kadastre įrašytas žemės sklypas, ar išlyga, susijusi su viešosios tvarkos ir kitų įstatymo saugomų paslapčių apsauga, draudžia pateikti išleidimo vietos kadastro duomenis vadovaujantis <…> (EB 95) straipsniu arba Direktyva 2003/4 <…>, arba bendruoju Bendrijos teisės principu?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

23 Sausheimo komuna mano, kad „išleidimo į aplinką vieta“ Direktyvos 2001/18 25 straipsnio 4 dalies pirmos įtraukos prasme turi apimti komunos, kurioje atliekami eksperimentiniai išleidimai, teritoriją.

24 Prancūzijos vyriausybės manymu, išleidimo į aplinką vieta apima platesnę nei kadastre įrašyto žemės sklypo geografinę teritoriją, kuri gali būti komuna ar kantonas.

25 Graikijos vyriausybės nuomone, išleidimo į aplinką vieta turėtų būti apibrėžiama kaip kadastre įregistruotas ir identifikuotas žemės sklypas arba, jei nėra kadastro, kaip tam tikras žemės sklypas, kurio konkreti vieta nustatyta nacionalinėje žemės sklypų identifikavimo sistemoje, taikant geografinės informacijos sistemą.

26 Nyderlandų vyriausybė tvirtina, kad sąvoka „išleidimo į aplinką vieta“ tik kai kuriais atvejais turi apimti kadastre įrašytą žemės sklypą. Nustatydamos šios sąvokos turinį, valstybių narių administracinės ir teisminės institucijos turi tam tikrą diskreciją.

27 Lenkijos vyriausybė tvirtina, kad išleidimo į aplinką vieta apima ne kadastre įrašytą žemės sklypą, bet platesnę geografinę teritoriją, kuri turi būti nustatyta užtikrinant visuomenei tinkamą priėjimą prie informacijos apie GMO išleidimo į aplinką operacijas ir apsaugant šias operacijas vykdančių ūkio subjektų ekonominius interesus.

28 Europos Bendrijų Komisija pastebi, kad išleidimo į aplinką vieta turi būti nustatyta remiantis duomenimis, kuriuos nacionalinėms valdžios institucijoms pateikė asmuo, pateikiantis joms pranešimą kiekvienu atskiru atveju pagal Direktyvos 2001/18 B ir C dalyse numatytas procedūras.

Teisingumo Teismo atsakymas

29 Siekiant atsakyti į šį klausimą, pirmiausia reikia nurodyti, jog Direktyvos 2001/18 25 straipsnio 4 dalis, kurioje numatyta, kad kai kurios informacijos, susijusios su GMO apgalvoto išleidimo į aplinką atvejais, negalima laikyti konfidencialia, yra viena iš taisyklių, susijusių su tokiems išleidimams taikomomis įvairiomis procedūromis. Šiose taisyklėse vadovaujamasi šia direktyva siekiamais tikslais, išdėstytais jos penktoje, šeštoje, aštuntoje ir dešimtoje konstatuojamosiose dalyse, būtent žmonių sveikatos apsaugos, prevencinių veiksmų ir atsargumo principu bei priemonių, susijusių su šių išleidimų parengimu ir įgyvendinimu, skaidrumu.

30 Dėl paskutiniojo iš minėtų tikslų reikia nurodyti, kad šia direktyva įtvirtinta skaidrumo sistema pirmiausia atsispindi jos 9 straipsnyje, 25 straipsnio 4 dalyje ir 31 straipsnio 3 dalyje. Iš tiesų šiomis nuostatomis Bendrijos teisės aktų leidėjas siekė įtvirtinti ne tik konsultacijų dėl numatyto GMO apgalvoto išleidimo į aplinką bendrai su visuomene ir prireikus su kai kuriomis grupėmis mechanizmus, bet ir visuomenės teisę susipažinti su informacija, susijusia su tokia operacija, bei įsteigti valstybinius registrus, kuriuose būtų nustatyta kiekvieno GMO išleidimo į aplinką vieta.

31 Kaip generalinė advokatė nurodė savo išvados 45 ir 48 punktuose, taip pat iš šių nuostatų matyti, kad jose nustatytos teisės glaudžiai susijusios su informacija, privalomai pateikiama vykstant pranešimo procedūrai, kurios turi būti laikomasi kiekvienu GMO apgalvoto išleidimo į aplinką kitais nei pateikimo į rinką tikslais atveju, vadovaujantis Direktyvos 2001/18 5–8 straipsniais.

32 Iš taip nustatyto ryšio tarp pranešimo procedūros ir galimybės susipažinti su duomenimis, susijusiais su numatyta GMO apgalvoto išleidimo į aplinką operacija, akivaizdu, kad, išskyrus šioje direktyvoje numatytą leidžiančią nukrypti nuostatą, suinteresuotoji visuomenė, vykstant su šiuo išleidimu susijusiai leidimo suteikimo procedūrai, gali prašyti pateikti visą pranešėjo perduotą informaciją.

33 Dėl šių duomenų pobūdžio Direktyvos 2001/18 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta, kad asmenys, prieš apgalvotai išleisdami į aplinką GMO, turi pateikti valstybės narės, kurios teritorijoje bus atliktas toks išleidimas, kompetentingai institucijai pranešimą su techniniais dokumentais, kuriuose išdėstoma šios direktyvos III priede nurodyta informacija. Be to, pagal tos pačios direktyvos 13 straipsnio 2 dalies a punktą šioje informacijoje turi būti atsižvelgiama į GMO naudojimo vietų įvairovę.

34 Atsižvelgdamos į visus šiuos veiksnius valstybės narės, vadovaudamosi Direktyvos 2001/18 4 straipsnio 1 ir 2 dalimis, turi užtikrinti, kad būtų imtasi visų reikiamų priemonių, siekiant išvengti neigiamo poveikio žmonių sveikatai ir aplinkai, kurį gali sukelti GMO apgalvotas išleidimas į aplinką, ir tinkamai įvertinti dėl tokios operacijos kylančią galimą riziką aplinkai.

35 Dėl duomenų, kuriuos būtina pateikti, tikslumo, reikia pastebėti, kad, kaip nurodyta Direktyvos 2001/18 III priede, jis skiriasi, atsižvelgiant į numatyto GMO apgalvoto išleidimo į aplinką savybes. Šiuo atžvilgiu šios direktyvos III B priede dėl genetiškai modifikuotų aukštesniųjų augalų išleidimo projektų pateiktos išsamios nuostatos, susijusios su informacija, kurią turi pateikti pranešėjas.

36 Informacijoje, kurią būtina pateikti prie pranešimų pridėtuose techniniuose dokumentuose, vadovaujantis minėtos direktyvos III B priedu, visų pirma turi būti nurodytos išleidimo į aplinką vietos, jų dydis, išleidimo į aplinką vietos ekosistemos, klimato, floros ir faunos aprašymas, taip pat atstumas iki oficialiai pripažintų biotopų ar saugomų teritorijų, kurioms gali būti padarytas poveikis.

37 Dėl kitų nei aukštesniųjų augalų genetiškai modifikuotų organizmų išleidimo III A priedo III dalies B punkte numatyta, kad informacijoje, kurią būtina pateikti prie pranešimų pridėtuose techniniuose dokumentuose, turi būti nurodyta išleidimo vietos (-ų) geografinė padėtis ir jos (jų) koordinatės bei pasirinktų ir atsitiktinai paveiktų ekosistemų, kurioms gali būti padarytas poveikis, aprašymas.

38 Taigi veiksniai, susiję su GMO apgalvoto išleidimo į aplinką geografine padėtimi, kurie turi būti nurodyti pranešime apie išleidimą, atitinka reikalavimus, kuriais siekiama nustatyti konkretų tokios operacijos poveikį aplinkai. Informacija, susijusi su tokio išleidimo vieta, turi būti išdėstyta atsižvelgiant į kiekvienos operacijos pobūdį ir jos galimą poveikį aplinkai, kaip matyti iš dviejų ankstesnių šio sprendimo punktų.

39 Taigi į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad „išleidimo į aplinką vieta“ Direktyvos 2001/18 25 straipsnio 4 dalies pirmos įtraukos prasme nustatoma atsižvelgiant į visą informaciją, susijusią su minėto išleidimo vieta, pranešėjo nurodyta valstybės narės, kurios teritorijoje bus atliktas toks išleidimas taikant tos pačios direktyvos 6, 7, 8, 13, 17,

20 arba 23 straipsniuose numatytas procedūras, kompetentingoms valdžios institucijoms.

Dėl antrojo klausimo

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

40 Sausheimo komuna mano, jog EB 95 straipsnis ir Direktyva 2003/4 suteikia nacionalinės valdžios institucijoms teisę nuspręsti, kad informacija apie eksperimentinių išleidimų, susijusių su GMO apgalvotu išleidimu į aplinką, vietą gali likti konfidenciali dėl motyvų, susijusių su viešąja tvarka ir visuomenės saugumu.

41 Prancūzijos vyriausybė tvirtina, kad tuo atveju, jei Teisingumo Teismas nuspręstų, jog išleidimo į aplinką vieta yra kadastre įrašytas žemės sklypas, Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad ji suteikia kompetentingoms valdžios institucijoms teisę kiekvienu atskiru atveju nagrinėti, ar, nepaisant pranešėjo interesų, su visuomenės saugumu susiję interesai draudžia paviešinti su minėta vieta susijusią informaciją.

42 Graikijos vyriausybės manymu, darant prielaidą, kad „išleidimo vieta“ suprantama kaip kadastre įrašytas žemės sklypas, išlyga, susijusi su viešosios tvarkos ir kitų įstatymo saugomų paslapčių apsauga, gali būti taikoma tik išimtiniais atvejais perduodant kadastrui nuorodas apie išleidimo vietą, su sąlyga, kad jos formuluotė nėra bendra, bet, atvirkščiai, pakankamai pagrįsta.

43 Lenkijos vyriausybė tvirtina, kad tuo atveju, kai išleidimo į aplinką vietos sąvoka susijusi su kadastre įrašytu žemės sklypu, išlyga dėl viešosios tvarkos apsaugos iš principo draudžia perduoti nuorodas kadastrui remiantis Direktyva 2003/4 ir EB 95 straipsniu.

44 Komisija nurodo, kad Bendrijos teisėje nenumatyta jokia išlyga, susijusi su viešąja tvarka, ar kitokios išlygos, galinčios drausti taisyklę, numatytą Direktyvos 2001/18 25 straipsnio 4 dalies pirmoje įtraukoje.

Teisingumo Teismo atsakymas

45 Norint atsakyti į antrąjį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo iškeltą klausimą, reikia priminti, kad Direktyvos 2001/18 25 straipsnio 1–3 dalyse sukuriama sistema, aiškiai apibrėžianti konfidencialumą, kurį galima užtikrinti įvairios informacijos, perduotos vykstant toje pačioje direktyvoje numatytoms pranešimo ir pasikeitimo informacija procedūroms, atžvilgiu.

46 Iš šių nuostatų matyti, kad negalima paviešinti pagal šią direktyvą Komisijos ir kompetentingų valdžios institucijų gautuose pranešimuose esančios ar pasikeistos konfidencialios informacijos, taip pat informacijos, kuri galėtų pakenkti konkurencingumui, ir kad turi būti ginamos su šiais duomenimis susijusios intelektinės nuosavybės teisės. Be to, vadovaujantis minėto 25 straipsnio 2 ir 3 dalimis, pasikonsultavusi su pranešėju, kompetentinga institucija nusprendžia, kuri informacija bus laikoma konfidenciali atsižvelgiant į pranešėjo pateiktą „konfidencialumo pagrindimą“, ir jam praneša apie savo sprendimą šiuo klausimu.

47 Taigi visomis šiomis nuostatomis Direktyva 2001/18 įtvirtina išsamias teisės normas, susijusias su galimybe visuomenei susipažinti su dokumentais aptariamoje srityje ir su galimomis leidžiančiomis nukrypti nuostatomis.

48 Dėl informacijos, susijusios su išleidimo vieta, reikia pabrėžti, kad pagal minėtos direktyvos 25 straipsnio 4 dalies pirmą įtrauką jokiu būdu jos negalima laikyti konfidencialia.

49 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo antrajame klausime išdėstyti argumentai, susiję su viešosios tvarkos ir kitų įstatymo saugomų paslapčių apsauga, negali būti priežastys, dėl kurių būtų galima apriboti galimybę susipažinti su Direktyvos 2001/18 25 straipsnio 4 dalyje išvardyta informacija, ypač susijusia su išleidimo vieta.

50 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad baiminimasis dėl vidaus sunkumų negali pateisinti to, kad valstybė narė teisingai netaiko Bendrijos teisės (žr. 1997 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją,* C-265/95, Rink. p. I-6959, 55 punktą). Kalbant apie GMO apgalvotą išleidimą į aplinką, Teisingumo Teismas 2008 m. gruodžio 9 d. Sprendime *Komisija prieš Prancūziją* (C-121/07, Rink. p. I-9159) nusprendė, kad net jei Prancūzijos Respublikos problemos iš dalies kilo dėl Bendrijos teisės normų įgyvendinimo, valstybė narė negali remtis įgyvendinant Bendrijos aktą iškilusiais sunkumais, įskaitant susijusius su privačių asmenų pasipriešinimu, tam, kad pateisintų iš Bendrijos teisės normų kylančių pareigų ir terminų nesilaikymą.

51 Šį Direktyvos 2001/18 aiškinimą pagrindžia jos 25 straipsnio 4 dalies trečioje įtraukoje esantis reikalavimas, kad informacijos, susijusios su rizikos aplinkai vertinimu, negalima laikyti konfidencialia. Iš tiesų tokį vertinimą galima atlikti tik turint visą informaciją apie numatomą išleidimą, nes, jos neturint, negalima tinkamai įvertinti galimo GMO apgalvoto išleidimo į aplinką poveikio žmonių sveikatai ir aplinkai (šiuo klausimu žr. minėto 2008 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją* 75 ir 77 punktus).

52 Kalbant apie Direktyvas 90/313 ir 2003/4, reikia pridurti, kad valstybė narė, kaip generalinė advokatė nurodė savo išvados 56 punkte, negali taikyti šiose direktyvose esančios leidžiančios nukrypti nuostatos nenorėdama suteikti galimybės susipažinti su informacija, kuri yra viešai prieinama taikant Direktyvų 90/220 ir 2001/18 nuostatas.

53 Galiausiai dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuorodos į EB 95 straipsnį pakanka nurodyti, kad atitinkama valstybė narė nepasinaudojo šiame straipsnyje suteikta galimybe.

54 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Direktyvos 90/313 3 straipsnio 2 dalies bei Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies nuostatomis, pagal kurias prašymas pateikti informaciją apie aplinką gali būti atmestas, jei prašomos informacijos paviešinimas neigiamai paveiktų kai kuriuos interesus, įskaitant visuomenės apsaugą, negali būti remiamasi prieštaraujant dėl skaidrumo reikalavimų, kylančių iš Direktyvos 2001/18 25 straipsnio 4 dalies, taikymo.

55 Todėl į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad negalima remtis išlyga, susijusia su viešosios tvarkos ir kitų įstatymo saugomų interesų apsauga, siekiant uždrausti perduoti informaciją, numatytą Direktyvos 2001/18 25 straipsnio 4 dalyje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

56 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. „Išleidimo į aplinką vieta“ 2001 m. kovo 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/18/EB dėl genetiškai modifikuotų organizmų apgalvoto išleidimo į aplinką ir panaikinančios Tarybos direktyvą 90/220/EEB 25 straipsnio 4 dalies pirmos įtraukos prasme nustatoma atsižvelgiant į visą informaciją, susijusią su minėto išleidimo vieta, pranešėjo nurodyta valstybės narės, kurios teritorijoje bus atliktas šis išleidimas taikant tos pačios direktyvos 6–8, 13, 17,

20 arba 23 straipsniuose numatytas procedūras, kompetentingoms valdžios institucijoms.

2. Išlyga, susijusi su viešosios tvarkos ir kitų įstatymo saugomų paslapčių apsauga, negali drausti perduoti informaciją, numatytą Direktyvos 2001/18 25 straipsnio 4 dalyje.

Parašai.